

Kjell E. Genberg

KOMMISSARIE HOLGERSSENS KNIVIGASTE FALL

 SAGA
EGMONT

Kjell E. Genberg

KOMMISSARIE HOLGERSSONS KNIVIGASTE FALL

 SAGA
EGMONT

KOMMISSARIE HOLGERSSONS KNIVIGASTE FALL

PRÖVA DITT SKARPSINNE I 25
KRIMINALGÅTOR
Kjell E Genberg

SAGA EGMONT

Kommissarie Holgerssons knivigaste fall

Copyright © 1972, 2017 Kjell E. Genberg og Lindhardt og Ringhof Forlag A/S

All rights reserved

ISBN: 9788711749333

1. E-boksutgåva, 2017

Format: EPUB 2.0

Denna bok är skyddad av upphovsrätten. Kopiering för annat än personligt bruk får enbart ske efter överenskommelse med Saga samt med författaren.

Lindhardtogringhof.dk

Saga är et förlag i Lindhardt og Ringhof, ett företag inom Egmont-koncernen

1. Eremiten

DEN LOKALA POLISEN HITTADE jägaren Johannes Harald Persén knivskuren till döds mitt inne i vilda skogen. Omkring en kilometer från fyndplatsen låg en jaktstuga. Den var ganska dåligt byggd och polisen tyckte det var underligt att finna den bebodd. Men där huserade en konstig man, något av en eremit. Han livnärde sig på jakt och fiske. Det blev visserligen ett ganska magert levebröd för det mesta, men han klarade sig och klagade inte.

Det visade sig att han var den enda mänskliga varelse som bodde på två mils omkrets från mordplatsen.

Därför var det kanske inte så konstigt att polisen grep honom, trots att han protesterade vilt och sade att han var helt oskyldig.

Det gick inte att få någonting annat ur honom och utredningen började gå på tomgång. Snart skulle polisen vara tvungen att släppa mannen eftersom de spår man hittat knappast skulle få jägaren omhäktad.

När den lokale polischefen fick höra att ett av rikskriminalens ess var ute på föredragsturné slogs han av en tanke. Han satte sig i bilen och körde till staden och letade reda på rätt hotell.

- Jag söker Nils Holgersson, sade polischefen i receptionen.

Portieren gav honom en underlig blick.

- Jag föreslår att ni i så fall letar på biblioteket, svarade han. Det här är ett hotell, inget lager för gamla böcker om pysslingar på gåsryggar.

Polischefen tappade hakan, kände sig dum och visste inte vad han skulle säga. Plötsligt kände han en lätt klapp på axeln och han vände sig om. Där stod den rakryggade kommissarien från Stockholm och han såg absolut inte ut som någon pyssling.

- Hej, Carlén, sade han. Vad för dig hit från obygdena? Vi har visst inte setts sedan du var i Stockholm på fortbildning.

PolischefCarlén såg från portieren till kommissarien och tillbaka igen ett par gånger. Sedan pekade han på mannen bakom disken.

- Det där är en oförsämd typ! sade han till Holgersson. Här frågar jag efter dig och han skickar mig till biblioteket.

Jag är van, suckade Holgersson. Mina föräldrar visste inte vad de ställde till med när de döpte mig till enbart Nils. Men man får låta dumma kommentarer som den där rinna av som vatten från en Akka. Det var alltså ingen tillfällighet att du kom hit?

Carlén ruskade på sitt stora huvud.

- Du är ju berömd som en av landets bästa förhørsledare, svarade han. Jag har bekymmer däruppe hos mig. Vi har gripit en jägare och är övertygade om att han knivmördat en person i skogen i närheten av sin bostad. Men han vägrar att erkänna. Skulle du vilja... jag menar... utan all byråkrati...

- Prata med den misstänkte?

- Just det.

- Jag är ledig i dag. Om du bara ser till att jag är tillbaka här i stan i morgon förmiddag så ställer jag upp.

- Du har min tacksamhet. Du får bo hemma hos mig i natt.

Holgersson checkade ut och sedan satte han sig i framsätet bredvid Carlén. De pratade om ditt och datt och ventilerade gamla gemensamma fall under resan.

- Vi har honom fast, sade Carlén när de kom fram. Teknisk bevisning. Men det skulle sitta bra med ett erkännande också.

- Vad då för teknisk bevisning? undrade kommissarie Nils Holgersson.

- Johannes Harald Persén knivskars i skogen samtidigt som de här våldsamma skyfallen upphörde, förklarade kommissariens kollega. Sedan blev det ju fint väder.

- Jag har märkt det, svarade Holgersson och lättade lite på slipsen. Jag känner mig väldigt svettig. Det är ju rena värmeböljan.

- Den har varit osedvanligt rejäl, svarade Carlén. Den bakade marken torr och hård ute på mordplatsen, och det har vi självklart haft nytta av. I går morse fick våra tekniker sin stora chans. De hittade ett perfekt avtryck av en högersko alldeles intill brottsplatsen.

De gick in i polishuset och Carlén hämtade en låda som han ställde på skrivbordet framför Holgersson. Polischefen tog av locket.

- Vi tog ett avtryck av fotspåret, fortsatte han. Det har exakt samma storlek och form som den där galne jägarens nya sko.

Holgersson bad att få jämföra avtrycket med den gripnes skor, och det fick han naturligtvis.

- Skorna är nya, det är sant. Men den här typen av skor är mycket vanlig bland jägare över hela Sverige, sade kommissarien. Den säljs i hundratal varje år. Jag är rädd att ditt avtryck mera bevisar att han är oskyldig än att det bevisar hans skuld, Carlén!

*Hur kunde kommissarie Holgersson
påstå något sådant?
Lösning sid. 66*

2. Den värdefulla urnan

KOMMISSARIE NILS HOLGERSSONfrån Rikskriminalen satt och tog igen sig bakom skrivbordet han fått sig tilldelat på polisstationen där han och kollegerna just knäckt ett svårt mordfall. Han hade packat sina saker, men nu njöt han av den kopp kaffe han verkligen gjort sig förtjänt av.

Dörren in till stöldroteln stod öppen. Där hade man som vanligt mycket att göra.

Holgersson drack en klunk, muttrade något ohörbart och släppte ner de två sockerbitar han glömt lägga i. Sedan rörde han om ordentligt och nästa klunk smakade bättre. Han lutade sig bakåt i stolen och stirrade upp mot det krakelerade taket. Nere i garaget hade hans medarbetare lastat sina bilar och var på väg hemåt mot Stockholm. Själv skulle han ta tåget om någon timme. Sovvagn var redan ordnad.

Klockan började dra sig mot halv nio, eller 20.30 som poliserna envisades med att kalla tidpunkten i allasina rapporter. På gatan utanför polishuset var det alldeles mörkt. Det var bara några gatlyktor som spred sitt sken i diset.

Kommissarie Holgersson satt och längtade hem till lägenheten i Skärholmen. Till den sköna sängen med de blå bomullslakanen och den engelska deckaren som var så